

Хранъ не само за да пази животъ-житъ си, но и за непрестанно-то си ржстене, кое-то на другий никой возвръстъ не быва толко-эн чибржсто, колко-то на дѣтинскій-житъ возвръстъ додѣ стори єдинъ годинъ. За ради това, прѣзъ това време треба храна-та да є и много и хранителна. Отъ другъ странъ силы-тѣ, кой-то мѣлиятъ астїе-то, защо-то не сѫ добрѣ злагнали, совсѣмъ не могатъ да смѣлиятъ храны тѣжды и много друговидны. Треба оубо, храна-та на дѣтѣ-то да є благна, и прилична за естество-то мъ, и да є направена отъ єдно друго живо тѣло. Най сѣтнѣ дѣтѣ-то тѣждѣ лѣсно сѫ задрѣзни, и є добро-честивително на безмѣрности-тѣ, што єдна задрѣзителна храна, комъ-то єдвамъ може дѣйствувала въ єдинъ порасалъ человѣкъ, докарва на малко-то дѣтѣ трескъ, и други. Отъ това виждамы чи храна-та треба да є сладка, и спорѣдь свойство-то на дѣтѣ-то сѫ кое-то естество-то го подарило.

За ради това можемъ да речемъ чи ако давамы на дѣтѣ-то да съче майчино-то си малѣко, или на єдинъ задрѣз подбѣници, до єдинъ цѣлѣ годинъ, є єдно правило отъ най пожрви-тѣ на естество-то, то є каквѣ-то єдинъ спосѣзъ, кой-то спомага тѣждѣ много на джлговременныи-житъ и благополѹчный-житъ животъ.

Сегашни-тѣ престжівжтъ голѣмый-житъ той-эн законъ, кое-то тѣждѣ много времи животъ-житъ на дѣцѧ-та. Сакамъ чи сѫмъ длженъ да прикаажа тыж спосѣзы, комъ-то времијтъ, и да оусѣдїш оупотребленїе-то имъ.